

Ter nagedachtenis aan

Jo Beisman

echtgenoot van

Hilde von Tongelen

Geboren op 20 januari 1928 te Rimborg en overleden te Rimborg op 7 september 2004. De crematie vond plaats op 11 september in Heerlen-Imstenrade.

*Als de grote droom van dit leven verdwijnt,
zullen wij begrijpen dat werk en liefde de enige realiteiten zijn.*

Al vroeg in zijn leven leerde Jo vreugde vinden in zijn vele werkzaamheden. Gereedschap lag hem al heel vlot goed in de hand en geen stukje materiaal was hem te vreemd om te bewerken.

Duidelijk kon Jo altijd van zijn mogelijkheden genieten, het bedenken van allerlei constructies, het zelf maken of het repareren. De leerschool, vanaf het begin de smidse én de vele jaren op de mijn "Julia", hebben er zeker aan bijgedragen dat Jo leerde om voor allerlei dingen op te komen. Niet alleen voor zichzelf, maar vooral ook voor de ander. Door zijn vakbondswerk werd Jo zich pas écht bewust van zijn taken en verantwoordelijkheden voor zijn verdere leven.

Na een driejarige ziekteperiode, in '75-'78 tijdens de mijnsluiting, nam Jo de draad weer op en ging weer voorzichtig aan de slag.

Samen met zijn echtgenote Hilde ontdekte hij de échte grote liefde voor de natuur. Vooral die van zijn eigen groenrijke "Héémet", het Wormdal, in het Rimborgse. " 't Sjunste dörpke van Limburg" zoals hij steeds weer zei. Door groencursus en veel zelfstudie was er vlug het besef hoeveel moois aan flora en fauna in de eigen omgeving te bewonderen was. Maar ook dat dit alles zeer kwetsbaar was voor ideeën zoals bebouwingsplannen of allerlei actieve recreatieve voorzieningen. Op het juiste tijdstip was er de vereniging voor natuurbescherming waar beiden hun bezieling ten volle in konden leggen.

Voor Jo was er geen betere zinvolle invulling meer te vinden. Jo was een gelukkig man wanneer hij samen met zijn mensen aan het werk kon. Gezamenlijk ging men ervoor, er was iets moois en goeds om voor op te komen.

In het bos, in het veld of op "d'r Slieënberg". Zegend, borend, timmerend, metselend en vergaderend, deed hij heel wat jaren met vreugde en liefde al dit werk. Het vaak ondenkbare werd menigmaal gerealiseerd. Jo heeft nooit nagelaten om bij diverse gelegenheden middels zijn eenvoudige manier van spreken, te zeggen, dat hij alleen niets had kunnen bereiken zonder de mensen om hem heen. Zeker is wel, dat er zonder zijn toedoen veel dingen niet waren gerealiseerd.

Jo was een echte doener, waar menigeen, jong en oud, het een en ander van heeft mogen leren. "Geet nit, besjteet nit", "probleme losse v'r op in werm water", "nit lang fakkele", "hoat dea poal ins vas en hoat 'm sjtil".

Nu is het plotseling stil, heel stil. Jo heeft zijn voorwandeling er op zitten en heeft óns goed voorgelopen. Hij heeft zich goed voorbereid op de "échte wandeling" die hem uiteindelijk zal leiden naar een mooie plek om uit te rusten,..... in zijn eigen verdiende grote stiltegebied.

Jo, bedankt, voor je werkzaam en liefdevol leven, je oprechte levensvreugde, goedheid, eenvoud en hulpvaardigheid.

Uw reacties van medeleven bij het overlijden van Jo zijn een grote steun voor ons. De familie dankt u daarvoor oprecht.